

Til lovforslag nr. L 131. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 23. april 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove

(Pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har desuden modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Dansk Erhvervsgartnerforening,
Danske Husmandsforeninger,
De Danske Landboforeninger,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer,
Industrirådet og
Schmidt, Hugo, Slagelse.

I forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af administrationen af de ændrede afskrivningsregler har ministeren for skatter og afgifter oplyst, at han finder det nødvendigt at etablere et EDB-system til brug ved administrationen af reglerne om bygningsafskrivninger. Etableringen af et EDB-system vil i væsentlig grad forbedre mulighederne for ligningsmyndighedernes kontrol med afskrivninger på bygninger og installationer. Etableringen af systemet vil tillige medføre administrative lettelser, herunder i forbindelse med beskatningen af genvundne afskrivninger.

Omkostningerne til planlægning og drift m.v. af EDB-systemet kan for 1982 anslås til ca. 500.000 kr., for 1983 til knap 1 mill. kr. og for 1984 og 1985 til ca. 600.000 kr. årligt.

Indførelsen af EDB-systemet vil nødvendiggøre en udvidelse af personalet i statsskat-

tedirektoratet med 1 akademisk fuldmægtig/ sekretær og 1 kontorfunktionær (HK).

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og støttede ændringsforslag.

Mindretallet udtaler i øvrigt:

De private virksomheders konkurrenceevne er af afgørende betydning for beskæftigelse, produktion og eksport. I den forbindelse er det af stor vigtighed, at såvel likviditeten som rentabiliteten ved nyinvesteringer forbedres væsentligt. Ved de af regeringen foreslåede ændringer på afskrivningsområdet opnås dette ikke, selv om det anerkendes, at ministeren for skatter og afgifter delvis har taget den fremførte kritik ved lovforslagets 1. behandling samt fra erhvervsorganisationerne m.fl. til efterretning og således ved 2. behandlingen stillet en række ændringsforslag, som forbedrer det oprindelige lovforslag. Imidlertid er der derudover brug for yderligere forbedringer af lovforslaget på flere områder, hvorfor de fire partier har fremsat ændringsforslag derom. Disse forslag kan næppe forventes vedtaget ved 2. behandlingen, og derfor skal det fra partiernes side påpeges, at der mellem 2. og 3. behandlingen bliver behov for en grundig gennearbejdning af lovforslaget i skatte- og afgiftsudvalget med specielt henblik på en belysning af de

skattemæssige konsekvenser ved virksomhedsafståelser og generationsskifter.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag fra ministeren for skatter og afgifter.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Lovforslaget er udtryk for en fortsættelse af den hidtidige politik med store tilskud i form af skattelettelser til erhvervslivet – en politik, der ikke har vist nogle resultater i form af en løsning af vore økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer.

I sin oprindelige form var lovforslaget delvis afbalanceret af, at der samtidig blev fjernet en række skattefiduser. Under pres fra de radikale har regeringen fjernet eller modificeret en række af disse forslag, så der nu endtydigt er tale om skattelettelser til erhvervslivet allerede i 1983, som det fremgår af svarene på spørgsmål 4 og 5, der er optrykt som bilag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Folketingets hovedproblem for tiden er at sikre størst mulig dansk produktion med international konkurrencedygtighed. I en periode, hvor teknologi-udviklingen eksploderer som aldrig før i menneskehedens historie, betyder dette, at danske virksomheder skal have fortrinlige muligheder for at gå over til ny teknik. Den forbryderiske politik, folketingsflertallet har ført, er imidlertid resulteret i det stik modsatte: Erhvervsinvesteringerne er inde i et kraftigt og dybt tragisk fald.

Tallene stiller sig nærmere sådan:

Fra 1979 til 1980 steg EFs bruttoinvesteringer 1,8 pct. Danmarks faldt 13,7 pct. Året efter faldt de i EF 3,7 pct., men i Danmark 15,2 pct. Også i nordisk sammenhæng indtager danske investeringer sidstepladsen i disse år. Samtidig har de udenlandske investeringer i Danmark været mindre end de danske investeringer i udlandet i såvel 1980 som 1981. I det foregående årti var billedet modsat.

Værst er det med erhvervsinvesteringerne: Målt i 1981-kroner er landbrugets bruttoinve-

steringer faldet fra ca. ni milliarder i 1978 til tre milliarder i 1981, mens de tilsvarende tal for industrien er ca. 8 og 6,6 milliarder kroner.

I 1978 og 1979 startedes ca. fire millioner kvadratmeter erhvervsbyggeri hvert år. Tallet dumpede ned på 3,3 i 1980 og 2,1 i 1981.

Vi er herefter kommet ud i den katastrofe, at på flere og flere områder dækker erhvervsinvesteringerne ikke engang den blotte udskiftning af forældet og udslidt materiel. Det danske produktionsapparat visner bort.

De historiske erfaringer – bl.a. fra årene efter 1957 – viser, at lempelige skattemæssige afskrivninger på en ikke-konkurrenceforvridende facon er egnede til uden forøgelse af goldt administrationsarbejde at sætte erhvervsinvesteringer i gang i konkurrencedygtige bedrifter.

På dette grundlag er fremskridtspartiet nu rede til at gå meget langt i retning af at lempe de generelle afskrivningsregler.

Dette er klart et ændret standpunkt for fremskridtspartiets vedkommende. Tidligere har vi ikke i væsentligt omfang villet lempe afskrivningsreglerne, idet vi hellere har villet bruge de midler, som er til rådighed, til indkomstskattelettelse til forhøjelse af den skattefri bundgrænse.

Det ændrede standpunkt er imidlertid ikke udtryk for, at fremskridtspartiet har skiftet synsmåde. Det er situationen, som er blevet en anden som konsekvensen af finanslovs-partiernes forfejlede politik.

Med denne situation in mente og med den inflation og rentehøjde, vi har, er det acceptabelt, at afskrivningsfradraget kan tages i samme prisniveau og på samme tidspunkt som det, der modsvarer købesums- og skattebetalingen. Afskrivning over en årrække betyder, at der må lånes dyre penge til betaling af skatten nu for at opnå fradrag senere hen i inflaterede kroner.

På den anførte baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og støttede ændringsforslag.

Ændringsforslagene vil alle forringe det offentliges finanser. Medmindre erhvervsaktiviteten stimuleres af dem. Sker dette ikke, vil forslagene altså betyde en omfordeling af nationalproduktet til fordel for virksomheds-ejerne. Men da landets situation er så desperat, at finanslovspartierne er ved at sætte lan-

dets produktion totalt i stå til skade for alle, er der lidt at tabe og meget at vinde, hvis håbet virkeliggøres om, at forslagernes vedtagelse vil bremse den hastige afgrundsart, som er indebyrden af flertallets politik. Denne har nu været så længe, at fremtids-pessimisme er fremherskende. Derfor skal der nu langt stærkere afskrivningslettelse til end for eksempel i 1957 for at fremkalde øgede erhvervsinvesteringer. Investeringernes iværksættelse beror jo først og fremmest på forventningerne til udviklingen på noget længere sigt.

Nu om dage taler bl.a. de nævnte forhold for at tillade straks-afskrivninger af alle driftsmidler i det omfang, den skattepligtige måtte ønske det.

En sådan fri afskrivningsadgang vil ikke blot simplificere lovgivning og administration, men vil også tilskynde til og muliggøre investeringer i langt videre omfang end under bundne afskrivningssystemer.

Alle løsure-afskrivningsregler kunne derfor afløses af den enkelte regel: »Erhvervelsessummen for et driftsmiddel fradrages efter den skattepligtiges eget valg over anskaffelsesåret og/eller følgende år.«

En sådan regel vil næppe provenumæssigt behøve at blive særlig dyr, hvis den suppleres med beskatning af genvundne afskrivninger.

Da der imidlertid endnu ikke er større forståelse for at gå så nytænkerisk til værks, har fremskridtspartiet indskrænket sig til at udforme sine ændringsforslag inden for mere traditionelle baner.

Trøsten er så, at skatteministerens forslag er udformet så indviklet og klodset, at der efter dets vedtagelse ikke er nogen som helst tvivl om, at der fra det praktiske liv vil komme mange krav om ændringer, sådan at folketinget efter en kort periode givetvis skal til igen at ændre på afskrivningslovens fundamentale principper. Og når dette er forudsigt, er det ligesom lidt lettere at bære, at de helt rigtige ændringsforslag ikke kan gennemføres i det folketing, som udgik af valget den 8. december 1981.

Men alligevel er det beklageligt, at der skal gennemføres en afskrivningsreform, der – modsat 1957-reformen – ikke giver virksomhederne tillidsfuldhed og ro til langtidsinvesteringsplanlægning.

Hvad specielt angår ministerens ændringsforslag til § 1, nr. 3 og 5, om sjettedelsfra-

drag i anskaffelsessummer det første år og derefter sjettedelstillæg de senere år, betyder det jo reelt, at erhvervslivet fortsat kan bruge den tilvante 30 pct. sats, men at der dog indføres én ny undtagelse herfra, nemlig anskaffelsesåret. Denne undtagelse bekæmper fremskridtspartiet ved at stemme imod de nævnte sjettedels-manipulationer. Hovedbegrundelserne herfor er:

- a. Det er vigtigt med store afskrivninger netop i anskaffelsesåret. Dels for at lette likviditetsmæssige vanskeligheder med at betale købsprisen. Og dels fordi den skattemæssige tilskyndelse til at investere særligt er knyttet til, hvor stor en skattelettelse der opnås i første omgang.
- b. Skattelovgivningen indeholder så umådeligt mange komplikationer og særregler og undtagelser, at man skal være overmåde forsigtig med at belemre den med yderligere regler af denne kaliber, såfremt der ikke er meget stærke begrundelser herfor. Og i det foreliggende tilfælde, hvor der alene er tale om at flytte et fradragsbeløb nogle år frem i tiden, foreligger sådanne stærke begrundelser ikke.

Et femte mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V), Anders Poulsen (V), Glistrup (FP), Emmert Andersen (CD), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)):

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 2, stk. 3, indsættes i 1. pkt. efter »i indkomstårets løb« ordene: »og med tillæg af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomstårets løb«.

(Vedtages ændringsforslaget, vil forslag om nødvendige konsekvensændringer blive fremsat).

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

2) I den under nr. 2 foreslåede § 2, stk. 3, tilføjes som 4. og 5. pkt.:

»Den procent, hvormed reguleringspristallet i et indkomstår er ændret i forhold til reguleringspristallet for april året før, kan kun danne grundlag for én pristalsregulering af samme afskrivningsgrundlag. Hvor flere indkomstår træder i stedet for samme kalenderår, foretages pristalsreguleringen ved slutningen af det første indkomstår.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *mindretal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S), Tastesen (S) og Bernhard Baunsgaard (RV)):

3) Nr. 3 affattes således:

»3. § 2, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Indkomstårets skattemæssige afskrivninger foretages på grundlag af den afskrivningsberettigede saldoværdi, som består af det efter stk. 3 opgjorte beløb med tillæg af fem sjettedele af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

4) Nr. 4 affattes således:

»4. I § 2, stk. 4, der bliver stk. 5, udgår »og § 35, stk. 4.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3*:

5) I den under nr. 5 foreslåede § 2, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes i 2. pkt. efter »afskrivninger«: »og med tillæg af en sjettedel af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret«.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP)):

6) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»01) I § 3, stk. 2, ændres »1.800 kr.« til: »6.000 kr.«

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V), Anders Poulsen (V), Emmert Andersen (CD), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)):

7) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 3, stk. 2, ændres beløbet »1.800 kr.« til: »3.000 kr.«

Af *mindretallet under nr. 6*:

8) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 3, stk. 2, indsættes som nyt punktum: »Beløbet reguleres årligt overensstemmende med § 2, stk. 3.«

Af *mindretallet under nr. 7*:

9) Nr. 7 udgår.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF), Anders Andersen (V), Anders Poulsen (V), Emmert Andersen (CD), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)):

10) Nr. 7 affattes således:

»7. § 4 affattes således:

»§ 4. Udgift til reparation af et skadelidt driftsmiddel fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori reparatjonen foretages. Er der udbetalt en forsikring eller erstatning i anledning af skaden, udgør fradraget dog kun det beløb, hvormed reparationsudgiften måtte overstige forsikrings- eller erstatningssummen.

Stk. 2. Hvis forsikrings- eller erstatningssummen er større end reparationsudgiften, skal det overskydende beløb fradrages i saldoværdien efter § 2.

Stk. 3. Som reparationsudgifter betragtes udgifter, der medgår til at sætte aktivet i den stand, hvori det befandt sig ved skadens indtræden.«

Af *mindretallet under nr. 6*:

11) Nr. 8 udgår.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kalnæs (SF), Rahbæk Møller (SF) og Glistrup (FP)):

12) I den under nr. 8 foreslåede § 5, stk. 1, indsættes efter »udlignet« i 1. pkt.: »ved anskaffelser eller«.

Af *mindretallet under nr. 6*:

13) Nr. 9 udgår.

14) Nr. 10–14 udgår, og i stedet indsættes som nye numre:

»04. § 6 A ophæves.

05. § 8, stk. 2, 3. og 4. pkt., ophæves.

06. § 8, stk. 3, 3. og 4. pkt., ophæves.«

Af mindretallet under nr. 7:

15) I det under nr. 11 foreslåede stk. 3 til § 6 A ændres »65.000 kr.« til: »100.000 kr.«.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 12:

16) I den under nr. 11 foreslåede affattelse af § 6 A, stk. 3, og den under nr. 12 foreslåede affattelse af § 8, stk. 2, ændres i 4. pkt. »25 pct.« til: »30 pct.«.

Af mindretallet under nr. 7:

17) I de under nr. 12 foreslåede § 8, stk. 2 og 3, ændres »65.000 kr.« til: »100.000 kr.«.

18) I det under nr. 13 foreslåede stk. 4 til § 8 ændres »65.000 kr.« til: »100.000 kr.«.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 4:

19) Nr. 17 udgår.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af mindretallet under nr. 3:

20) Nr. 18 udgår, og i stedet indsættes som nyt nummer:

»07. § 13, stk. 2, ophæves.«

Af mindretallet under nr. 6:

21) Nr. 19 affattes således:

»19. § 18 affattes således:

»§ 18. Erhvervsmæssigt benyttede bygninger kan afskrives overensstemmende med reglerne i §§ 19 A og 22.«

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af udvalget:

22) I den under nr. 20 foreslåede § 19 A, stk. 2, tilføjes som 5. og 6. pkt.:

»Den procent, hvormed reguleringspristallet i et indkomstår er ændret i forhold til reguleringspristallet for april året før, kan kun danne grundlag for én pristalsregulering af samme afskrivningsgrundlag. Hvor flere indkomstår træder i stedet for samme kalender-

år, foretages pristalsreguleringen ved slutningen af det første indkomstår.«

Af mindretallet under nr. 6:

23) I det under nr. 22 foreslåede nye stk. 2 til § 21 udgår i 1. pkt. ordene »i det omfang, årets udgift ikke overstiger 5 pct. af det i stk. 3 anførte beregningsgrundlag,«.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 4:

24) Efter nr. 23 indsættes som nyt nummer:

»08. § 22, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. De i stk. 1 nævnte afskrivningssatser samt den i stk. 1, 2. pkt., nævnte sum (60) af anvendte afskrivningsprocenter forhøjes, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 50 år efter opførelsen. Forhøjelsen af afskrivningssatserne udgør forskellen mellem på den ene side den sats, som skulle anvendes, såfremt bygningen skulle afskrives med lige store årlige beløb over levetiden, regnet fra opførelsen, og på den anden side den i stk. 1, 2. pkt., nævnte afskrivningssats på 2 pct. Summen af anvendte afskrivningsprocenter forhøjes til et tal lig med 10 gange den sats, hvortil den i stk. 1, 1. pkt., nævnte afskrivningssats på 6 pct. er forhøjet.«

25) Efter nr. 24 indsættes som nyt nummer:

»09. I § 22, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »de forhøjede satser«: »og den forhøjede sum af afskrivningsprocenter«.

26) Efter nr. 27 indsættes som nyt nummer:

»10. I § 23, stk. 3, indsættes efter »forhøjelse af«: »summen af afskrivningsprocenter i stk. 1 og.«

Af mindretallet under nr. 7:

27) Nr. 36 udgår.

Af mindretallet under nr. 1:

28) Nr. 37 udgår.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af mindretallet under nr. 3:

29) I den under nr. 37 foreslåede § 29, stk. 1 og 2, affattes stk. 1 således:

»Ved salg af bygninger samt særlige installationer i bygninger, hvorpå der kan afskrives efter § 18, forholdes der i overensstemmelse med § 2, nr. 2, i lov om særlig indkomstskat m.v. Den særlige indkomst omfatter den ved salget eventuelt indvundne fortjeneste, dog højst et beløb lig summen af samtlige skattemæssige pristalsregulerede afskrivninger, herunder de pristalsregulerede forlods afskrivninger og forskudsafskrivninger på det solgte formuegode. Ved denne opgørelse pristalsreguleres forlods afskrivninger og forskudsafskrivninger på den i § 19 A, stk. 2, anførte måde fra året efter anskaffelsen eller forlods afskrivningen og indtil det år, hvori afståelse finder sted. Fortjenesten opgøres som forskellen mellem på den ene side afståelsessummen og på den anden side de afskrivningsberettigede udgifter til anskaffelse, forbedringer m.v., der efter eventuel forlods afskrivning eller forskudsafskrivning er pristalsreguleret indtil det år, hvori afståelse finder sted, og med fradrag af de skattemæssige pristalsregulerede afskrivninger, bortset fra forlods afskrivninger og forskudsafskrivninger. De skattemæssige pristalsregulerede afskrivninger beregnes som en procentdel af det beløb, hvorpå afskrivningerne kunne foretages i året før afståelsesåret. Denne procentdel udfindes ved at sammentælle de efter anskaffelsen anvendte afskrivningsprocenter. Er der foretaget forlods afskrivning i et senere indkomstår end anskaffelsesåret, er det dog de afskrivningsprocenter, der er anvendt fra og med det år, hvori forlods afskrivningen er foretaget, der skal sammentælles og beregnes af det beløb, hvorpå afskrivningerne kunne foretages i året før afståelsesåret. I dette tilfælde skal de for tidligere indkomstår foretagne afskrivninger tillige pristalsreguleres fra året efter det år, hvori afskrivningen er foretaget, og indtil det år, hvori afståelse finder sted. Eventuelt tab kan hverken fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst eller ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst.«

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

30) Nr. 40 affattes således:

»**40.** § 30, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, formindskes saldoværdigen for driftsmidler og skibe som nævnt i afsnit I og III med den del af den afskrivningsberettigede saldoværdi, som vedrører det solgte formuegode. Denne del af saldoen beregnes ved, at anskaffelsessummen pristalsreguleres efter § 2, stk. 3, og afskrives med de afskrivningsprocenter, der er anvendt i de enkelte indkomstår.«

Til § 3

31) I den under nr. 1 foreslåede § 18 A, stk. 1, affattes 1. pkt. således:

»Ved opgørelsen af den skattepligtige formue skal skibe, der omfattes af bestemmelserne i afsnit III i lov om skattemæssige afskrivninger m.v., ansættes til den i lovens § 13, jfr. § 2, stk. 6, omhandlede saldoværdi ved indkomstårets udgang.«

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S), Tastesen (S), Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

32) I den under nr. 1 foreslåede affattelse af § 18 A, stk. 1, ændres i 2. pkt. »20 pct.« til: »30 pct.«.

33) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer: »**01.** I § 18 B, stk. 2 og 3, ændres »20 pct.« til: »30 pct.«.«

Til § 4

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

34) Nr. 4 udgår.

35) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer: »**01.** I § 104, 2. pkt., udgår »og 3.«, og 3. pkt. affattes således:

»Grundlaget for af- og nedskrivninger opgøres i overensstemmelse med de almindelige regler herom.«

Ny paragraf

36) Efter § 4 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om særlig indkomstskat m.v., jfr. lov- bekendtgørelse nr. 429 af 17. august 1981, affattes § 18 C, stk. 1, således:

»Reglerne i § 33, stk. 1, i kildeskatteloven om indtræden i boets stilling gælder for bygninger og særlige installationer i bygninger, jfr. § 2, nr. 2, hvis der på grundlag af den værdi, hvortil bygningen og installationen er opført i den endelige boopgørelse, kan opgøres en skattepligtig fortjeneste efter reglerne i afskrivningslovens § 29.«

Ny paragraf

37) Efter § 4 indsættes som ny paragraf:

»§ 02

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jfr. lov bekendtgørelse nr. 438 af 20. august 1981, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 4, indsættes som 3. punktum:

»Er formuegodet omfattet af afskrivningslovens § 19 A, skal handelsværdien omregnes til kontantværdi efter denne bestemmelse.«

2. I § 5 A, stk. 3, indsættes som 3. punktum:

»Er formuegodet omfattet af afskrivningslovens § 19 A, skal handelsværdien omregnes til kontantværdi efter denne bestemmelse.«

3. I § 5 C, stk. 2, ændres »kontrakter« til: »landbrugets besætninger af husdyr«.

Til § 5

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 4:

38) I § 5, stk. 1, 1. og 4. linje, indsættes efter »m.v.«: »og skibe«.

Af mindretallet under nr. 6:

39) I stk. 1 indsættes som nyt punktum:

»De i § 1, nr. 23 og 24, nævnte sats på 6 og 4 pct. forhøjes til 20 pct. for de første fire indkomstår, hvori loven har gyldighed.«

Af et mindretal (Bernhard Baunsgaard (RV)):

40) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Den i § 3, nr. 1 og 01, nævnte nedslagsprocent på 30 har virkning ved opgørelsen af den skattepligtige formue fra og

med indkomståret 1983. For indkomståret 1982 anvendes en nedslagsprocent på 25.«

Til § 6

Af mindretallet under nr. 1:

41) Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Forbedringsudgifter afholdt i 1982 eller senere på driftsmidler m.v. ligestilles med de i § 2, stk. 4, omhandlede anskaffelsessummer, uanset hvornår driftsmidlet er anskaffet.«

42) I stk. 2 udgår 1. og 2. pkt., og i stedet indsættes:

»Nedbringes en saldo til 100.000 kr. eller derunder, udlignes den gennem overførsel til saldoen for driftsmidler anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, idet denne saldo forhøjes med et beløb svarende til den hidtidige saldo.«

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af et mindretal (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S) og Tastesen (S)):

43) § 6 affattes således:

»§ 6

Stk. 1. Anskaffelsessummer og forbedringsudgifter vedrørende de før den 1. januar 1982 anskaffede driftsmidler m.v. og skibe indgår i den hidtidige saldo og afskrives efter de hidtil gældende regler. Anskaffelsessummer og forbedringsudgifter vedrørende de den 1. januar 1982 eller senere anskaffede driftsmidler m.v. og skibe indgår i en ny saldo. Forbedringsudgifter vedrørende de før den 1. januar 1982 anskaffede driftsmidler indgår dog med hele anskaffelsessummen i saldoen allerede i anskaffelsesåret, selvom forbedringsudgiften er afholdt i anden halvdel af indkomståret.

Stk. 2. Afhændes et driftsmiddel m.v. eller et skib den 1. januar 1982 eller senere, skal salgssummen fragå i saldoen for de før dette tidspunkt anskaffede driftsmidler eller skibe, indtil denne saldo er nedbragt til 50.000 kr. eller derunder. Når saldoen ikke overstiger dette beløb, udlignes den gennem overførsel til saldoen for driftsmidler eller skibe, der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, idet denne saldo forhøjes med et beløb svarende

til den hidtidige saldo. Bliver den hidtidige saldo negativ, formindskes den den 1. januar 1982 eller senere opståede saldo tilsvarende.

Stk. 3. For driftsmidler m.v. og skibe, som er anskaffet før den 1. januar 1982, og som indgår i den hidtidige saldo, finder de hidtil gældende regler om opgørelsen af den skattepligtige formue anvendelse.«

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 43

Af *mindretallet under nr. 40*:

44) I den under *nr. 43* foreslåede affattelse af § 6 indsættes i *stk. 3* efter »anvendelse« følgende: », jfr. dog § 3, nr. 1, og § 5, stk. 4«.

Til § 7

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 4*:

45) I § 7, 1. linje, indsættes efter »m.v.«: »eller skibek«.

Ny paragraf

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

46) Efter § 7 indsættes som ny paragraf:

»§ 03

Stk. 1. Er der inden denne lovs ikrafttræden frigivet beløb i medfør af lov om investeringsfonds eller lov om indskud på etableringskonto til forlods afskrivning på en bygning m.v. eller et dræningsanlæg, der er anskaffet den 1. januar 1982 eller senere, og kan forlods afskrivningen på grund af reglen i § 19 A ikke foretages fuldt ud, skal det ikke anvendte beløb senest ved indgivelsen af selvangivelse for indkomståret 1984 benyttes til forlods afskrivning på andre aktiver, hvortil henlæggelse kan frigives. Det ikke anvendte beløb skal fragå ved frigivelse af andre henlæggelser, der tilhører den skattepligtige.

Stk. 2. Kan det ikke anvendte beløb ikke fuldt ud benyttes til forlods afskrivning inden den i *stk. 1* angivne frist, medregnes beløbet i den skattepligtige indkomst for indkomståret 1984. Den skattepligtige kan dog senest ved indgivelsen af selvangivelse for indkomståret 1982 vælge, at beløbet skal

medregnes i indkomsten for dette indkomståret eller at få forhøjet indkomsterne for henlæggelsesårene.

Stk. 3. Den skattepligtige kan dog altid vælge at indskyde det for meget frigivne beløb på den konto i pengeinstituttet, som beløbet er hævet på (retablering). Indskuddet skal ske inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse for indkomståret 1984.

Stk. 4. Er den skattepligtige ved frigivelsen anset for etableret i medfør af § 5, *stk. 2*, i lov om indskud på etableringskonto, medfører det ingen ændring heri, såfremt § 19 A bevirker, at de til brug for virksomheden anskaffede formuegoder ikke overstiger 30.000 kr.«

Til § 8

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *mindretallet under nr. 3*:

47) 2. og 3. *pkt.* udgår, og i stedet indsættes som nyt 2. *pkt.*:

»Er der på sådanne bygninger eller installationer afholdt ombygnings- eller forbedringsudgifter, som er pristalsreguleret og afskrivningsberettigede efter denne lov, skal opgørelsen af denne del af fortjenesten ske efter reglerne i § 29, *stk. 1*.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne mener, at det er en mangel, at der hverken pristalsreguleres i anskaffelses- eller afståelsesåret, og at denne bør afhjælpes ved pristalsregulering i anskaffelsesåret. I virksomheder med hyppige udskiftninger af driftsmidlerne er det endda nødvendigt med pristalsregulering i anskaffelsesåret, hvis princippet om pristalsregulering skal opnå den tilstræbte effekt på afskrivningerne.

Til nr. 2 og 22

Hensigten med ændringsforslagene er at tydeliggøre, at der i et kalenderår kun kan pristalsreguleres én gang, selv om flere kortere indkomstår træder i stedet for det samme kalenderår. Det kan f.eks. forekomme, hvis en erhvervsdrivende, der flytter til udlandet og opgiver sin fulde skattepligt her til landet,

bliver begrænset skattepligtig af virksomheden her i landet. Den fulde skattepligtsperiode og den begrænsede skattepligtsperiode udgør da hver et indkomstår. I dette tilfælde skal der kun pristalsreguleres i det første indkomstår.

For anskaffelser, der er foretaget i det første indkomstår, kan der dog ikke pristalsreguleres på grund af bestemmelsen om, at der aldrig kan pristalsreguleres i anskaffelsesåret. I disse tilfælde skal pristalsregulering foretages i det næste indkomstår. Derved kommer samme reguleringsprocent også kun til at danne grundlag for én pristalsregulering.

Til nr. 3-5 og 16

Efter ændringsforslagene kan afskrivning på driftsmidler i anskaffelsesåret på samme måde som efter lovforslaget kun foretages med indtil 25 pct., medens afskrivningssatsen for de efterfølgende år forhøjes til 30, så den svarer til den nugældende sats.

Herved påvirker den foreslåede afskaffelse af »halvårsreglen« kun afskrivningerne i anskaffelsesåret, ligesom det er tilfældet med »halvårsreglen«.

For driftsmidler der afskrives efter saldo-princippet i afskrivningslovens § 2, er ændringsforslaget i nr. 3 af tekniske grunde formuleret således, at anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet i indkomståret, kun indgår i den afskrivningsberettigede saldo-værdi med fem sjettedele. Det fører til, at de faktiske afskrivninger på disse anskaffelser højst kan udgøre 25 pct.

Den resterende sjettedel af anskaffelsessummen medregnes efter ændringsforslagets nr. 5 til det beløb, der overføres til næste år.

Til nr. 6

Den såkaldte småaktivregel indførtes i juli 1957 med et beløb for anskaffelsessummer, der kunne straksafskrives på 800 kr., hvilket beløb i 1968 sattes op til 1200 kr. og i 1977 til 1800 kr.

Forbrugerpristallet er imidlertid steget langt stærkere. Sættes det til 100 i juli 1957, er det i dag 564½. De 800 kr. skulle altså være 4516 kr. I henhold til det i fremskridtspartiets almindelige betækningsbidrag anførte bør grænsen forhøjes endnu mere, end en pristalsregulering ville begrunde.

Til nr. 7, 15, 17 og 18

Forhøjelse af grænserne for småaktiver og blandede driftsmidler.

I forbindelse med en så gennemgående ændring af afskrivningsloven, som regeringen foreslår, bør såvel beløbsgrænserne for »småaktiver« som de såkaldte blandede driftsmidler naturligvis ajourføres.

Til nr. 8

Også beløbsgrænsen for småaktiver, der kan straksafskrives, bør pristalsreguleres ud fra hele lovforslagets almindelige tankegang.

Til nr. 9

Den forhåbentlig midlertidige krisetilstand i store dele af erhvervslivet medfører, at afskrivningsmulighederne langtfra benyttes fuldt ud. Endvidere afstedkommer reglen i ligningsloven om afskrivningsbegrænsning, at nogle driftsmidler ikke afskrives i takt med forringelsen. Begge forhold gør det særlig nødvendigt, at det konkret opgjorte tab ved salg af et driftsmiddel kan foretages og bringes til fradrag.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 1, nr. 7, ophæves hele § 4 i den gældende afskrivningslov. Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget har hensigten hermed været at afskaffe adgangen til at fradrage et dokumenteret tab på *solgte* driftsmidler fuldt ud i salgsåret.

Som lovforslaget er affattet, ophæves også den særlige regel i lovens § 4, stk. 3, om udgifter til reparation af skadelidte driftsmidler. Hvis sådanne udgifter overstiger en eventuel forsikrings- eller erstatningssum, kan det overskydende beløb fradrages i indkomsten for reparationsåret. Det må anses for rimeligt at bevare denne fradragsregel, da udgiften kan sidestilles med en vedligeholdelsesudgift. Ændringsforslaget går derfor ud på at bibeholde reglen, og ændringsforslagets § 4, stk. 1-3, svarer med redaktionelle ændringer til § 4, stk. 3, i den gældende lov.

Til nr. 11 og 13

Ændringsforslagene sikrer, at pristalsregulering ikke sker af negative afskrivningssaldi.

Denne forenkling er stort set i god overensstemmelse med principperne for pristalsregulering af positive saldi, der ikke sker i anskaffelses- eller afståelsesår. Mangeårige negative saldi forekommer jo stort set kun, når bedriften har været ramt af brand eller anden omfattende ulykke og da endda kun i få tilfælde. Komplikationer med særlig pristalsregulering i den slags tilfælde er at skyde fugle, der burde fredes, med kanoner. Når der er stillet to ændringsforslag, beror det på, at det må være særlig klart, at reguleringsberegningen ikke bør ske i det helt korte interval, som der er tale om i § 1, nr. 8.

Til nr. 12

Ved den foreslåede ændring præciseres det, at en negativ saldo også kan udignes ved anskaffelser i indkomståret.

Til nr. 14

Ændringsforslaget er overensstemmende med et mange gange fremsat fremskridtslovsforslag, senest L 15 af 7. oktober 1981 (Folketingstidende 1981-82, 1. samling, tillæg A spalte 175, forhandlingerne spalte 62, 1586 og 1987 samt tillæg B spalte 33), hvortil henvises.

Ministerens forslag gør dette fremskridtsforslag endnu mere påkrævet, idet ministerens indeksberegninger bevirker stærk forøgelse af de administrative besværligheder ved særbehandling af helt eller delvist privat benyttede personbiler og andre aktiver omfattet af lex Simon Spies.

Til nr. 19 og 20

Af ministeren for skatter og afgifter:

Ændringsforslagene går ud på at give ejere af erhvervsmæssigt benyttede skibe og driftsmidler, der benyttes om bord på skibe, adgang til at afskrive på et pristalsreguleret grundlag. Samtidig nedsættes afskrivningsprocenten for skibe til 25 i anskaffelsesåret, så den svarer til afskrivningssatsen i dette år for driftsmidler. Afskrivningen efter afsnit III i afskrivningsloven kan derfor ske efter samme regler som i afsnit I om erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler.

Til nr. 19

Af et *mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget):

Ændringsforslaget går ud på, at pristalsregulering også skal ske i relation til skibe og skibsudstyr. Der findes nemlig ikke grundlag for at diskriminere mod den form for driftsmidler. Tværtimod er anskaffelse af skibe i allerhøjeste grad investeringer, som traditionelt plejer at gavne dansk økonomi. I 1981 indsejlede dansk skibsfart således over 17 mia kr. i fremmed valuta. Skibe bør derfor afskrivningsmæssigt ikke på noget punkt stilles ringere end maskiner m.v. Dertil kommer besværligheden ved at sondre mellem skibe og maskiner (f.eks. ved borerigge, muddervalser osv.). Ministeren for skatter og afgifter synes reelt at være enig i det anførte, jfr. Folketingstidende 1981-82, 2. samling, spalte 3443 f.

Til nr. 21

Ændringsforslaget går ud på, at man med hensyn til bygninger skal følge samme regler, som altid har været anvendt på løsøreområdet, nemlig at et aktiv kan afskrives, hvis det anvendes erhvervsmæssigt. Dette vil frembyde en enorm forenkling og undgåelse af mangfoldige vilkårligheder. Under tidens hurtige tekniske og økonomiske udvikling er tiden for længst løbet fra den opdeling, som findes i gældende afskrivningslovs § 18.

Til nr. 23

Ændringsforslaget går ud på at fjerne 5 pct.-begrænsningen for adgangen til at straksafskrive udgifter til ombygninger o.lign.

I den praktiske skattehverdag vil 5 pct.-reglen nemlig føre til alverdens krumspring ved, at arbejdet tilrettelægges sådan, at udgifterne fordeles over en årrække, hvor man hvert år søger at holde sig inden for de 5 pct. Julelege af den karakter bør skattelovgivningen ikke inspirere til. Man må kunne tilrettelægge byggearbejderne sådan, at det teknisk-driftsøkonomisk er mest rationelt. Eventuelt provenutab herved vil alene give en beskednen nettoprovenuforskydning.

Til nr. 24-26

De foreslåede ændringer skal præcisere, at grænserne for anvendelse af de forhøjede afskrivningssatser i lovforslaget forhøjes til-

svarende, når bygningen eller den særlige installation på grund af fysisk forringelse afskrives med højere satser. Hvis en bygning efter de gældende regler f.eks. kan afskrives med 9 pct. pr. år i de første 10 år og derefter med 5 pct. pr. år, vil den efter ændringsforslaget kunne afskrives med den forhøjede afskrivningssats på 9 pct. indtil det indkomstår, hvori summen af de anvendte afskrivningsprocenter overskrider 90.

Til nr. 27

Adgangen til udskiftningsfradrag bør opretholdes i den udstrækning, ligningslovens bestemmelser rummer mulighed for det.

Til nr. 28

Af et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget):

Genvundne afskrivninger.

Beskatningen af genvundne afskrivninger må under ingen omstændigheder skærpes. Den yderligere generationsskiftebeskatning, som regeringens forslag lægger op til, må man på det skarpeste tage afstand fra. Efter regeringsforslaget bliver der tale om genbeskatning af afskrivninger, der ikke tidligere er blevet fradraget ved indkomstopgørelsen, men er fremkommet på grund af en inflatorisk prisudvikling.

Forslagsstillerne kan ikke gå med til, at der foretages genbeskatning af større beløb end de faktisk foretagne afskrivninger.

Til nr. 28

Af et *mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget):

Ændringsforslaget fastholder hidtidige regler om beskatning af genvundne bygningsafskrivninger.

I forhold til regeringsforslaget vil dette især sige, at tanken om pristalsregulering af foretagne afskrivninger opgives.

Dette konsekvensmageri vil nemlig have ulykkelige følger i det praktiske liv. Det vil virke sådan, at bygningsafskrivninger meget kommer til at ligne optagelse af indeksregulerede lån hos skattevæsenet, hvilke lån forfalder til kontant betaling, når virksomheden afstås. Det betyder igen en stavnsbindingseffekt,

som i mange situationer vil sige sparto til den kapitalvindingsskat, som ti års hårdt fremskridtsslid nu er ved at få taget livet af. Alfa og omega for det danske samfund er, at vore kapitalgoders bevægelighed til enhver tid kan ske så kvikt og fleksibelt, at de til enhver tid tilhører de mest driftige, som kan sørge for størst mulig produktion med mindst mulig ressourcebeslaglæggelse, jfr. nærmere bemærkningerne til fremskridtsforslag nr. 62 af 22. januar 1982. Det vil derfor være ulykkeligt, hvis det skal lykkes ministeren for skatter og afgifter at indføre nye spærrebomme for generationsskifter og andre virksomhedsoverdragelser.

Til nr. 29

Ved ændringsforslaget udgår reglen om, at udgifter til ombygning eller forbedring, der overstiger 2½ pct. af beregningsgrundlaget i § 21, stk. 2, og som fuldt ud er fradraget i den skattepligtige indkomst for ombygnings- eller forbedringsåret, skal indgå i opgørelsen af de genvundne afskrivninger. Straksafskrevne ombygnings- og forbedringsudgifter skal herefter behandles som vedligeholdelsesudgifter.

Den administrative fordel, der er en følge af den foreslåede regel om, at den skattepligtige kan straksafskrive ombygnings- og forbedringsudgifter, der ikke overstiger 5 pct. af den afskrivningsberettigede bygnings værdi, tilgodeses herved fuldt ud.

I tilfælde, hvor avancebeskatning skal ske efter reglerne i statsskattelovens § 5 a (næring og spekulation), sker opgørelsen af fortjeneste eller tab efter de hidtil gældende regler. Fortjeneste og tab opgøres i disse tilfælde som forskellen mellem på den ene side afståelsessummen og på den anden side udgifterne til anskaffelse, forbedringer m.v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger. I opgørelsen indgår også de udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger, der i medfør af § 21, stk. 2, fuldt ud er fradraget i den skattepligtige indkomst for det år, hvori udgiften er afholdt.

Der er tillige foretaget visse mindre redaktionelle ændringer.

Til nr. 30, 31, 35 og 36

Ændringerne er redaktionelle.

Bet. o. lovf. vedr. afskrivningsloven m.m.

Til nr. 32, 33, 40 og 44

Med indekseringen af grundlaget for beregningen af formueskatten vil denne stige. Af bl.a. denne grund stilles ændringsforslagene.

Til nr. 34

Når den foreslåede bestemmelse (§ 30 A) udgår ved ændringsforslaget, skyldes det, at den er omfattet af de generelle bestemmelser i ændringsforslag nr. 2 og nr. 22 til § 1.

Til nr. 37

Der foreslås en redaktionel ændring blandt andet som følge af, at der er indført adgang til nedskrivning på landbrugets husdyrbesætninger.

Til nr. 38, 43 og 45

Ændringerne, der er redaktionelle, er en følge af, at skibe m.v. skal være omfattet af den foreslåede pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget.

Til nr. 39

Overgang til kontantværdien (svækkelse af afskrivningsgrundlaget med 30 pct.) er en øjeblikkelig kraftigt virkende faktor med hensyn til overvejelser om erhvervsbyggeri. Som regeringen har blandet ingredienserne, bliver lovens umiddelbare virkning derfor meget let, at der udskydes flere erhvervsbyggerier, end der tilskyndes til i de første år. For at modvirke det foreslås den overgangsregel, at der i hvert af årene 1982-1985 inkl. kan afskrives 20 pct. på nyt erhvervsbyggeri.

Til nr. 41

Det er en forenkling, at der ikke skal sondres mellem, om forbedringsudgifter vedrører aktiver anskaffet før eller efter 1. januar 1982, og reglen er i pagt med hele grundtanke bag ministeren for skatter og afgifters forslag.

Til nr. 42

Saldo før 1. januar 1982.

Med henblik på at formindske de administrative og regnskabsmæssige besværligheder

ved sontring mellem en saldo for driftsmidler anskaffet før 1. januar 1982 og en saldo for anskaffelser foretaget efter 1. januar 1982 foreslås de før 1. januar 1982 anskaffede driftsmidler overført til »ny« saldoværdi når »gammel« saldoværdi ved salg eller afskrivninger er nedbragt til 100.000 kr.

Til nr. 46

Ved ændringsforslaget tages der hensyn til, at henlæggelser til investeringsfonds eller indskud på etableringskonti, der er frigivet i tiden mellem den 1. januar 1982 og lovens ikrafttræden, kan være frigivet med for store beløb. Det har sammenhæng med, at omregningen til kontantværdi af anskaffelsessummerne for bygninger og dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter typisk formindsker det grundlag, hvorpå der skal foretages forlods afskrivning.

Efter ændringsforslaget skal det beløb, der ikke kan benyttes til forlods afskrivning på det aktiv, der har begrundet frigivelsen, benyttes til forlods afskrivning på andre aktiver, hvortil investeringsfondshenlæggelser eller etableringskontomidler kan benyttes.

Den skattepligtige kan dog vælge at lade beløbet efterbeskatte, og det vil da ske ved, at beløbet medregnes i indkomsten for indkomståret 1982, medmindre den skattepligtige inden en nærmere fastsat frist begærer beløbet tillagt indkomsten for indkomståret 1982 eller vælger beskatning ved forhøjelse af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesårene.

Den skattepligtige kan i stedet vælge at retablere, dvs. genindskyde beløbet på kontoen.

Til nr. 47

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 29 til § 1 (§ 29, stk. 1), hvorefter ombygnings- og forbedringsudgifter, der fradrages fuldt ud i ombygnings- eller forbedringsåret efter § 21, stk. 2, ikke skal indgå i opgørelsen af genvundne afskrivninger.

*Bemærkninger vedrørende
de provenumæssige virkninger af de
af ministeren for skatter og afgifter
stillede ændringsforslag*

De provenumæssige virkninger af lovforslagets afskrivningsregler og de dertil knyttede ændringsforslag er for årene 1982-85 anslået i følgende oversigt, der er udarbejdet på samme grundlag som provenuskønnene i oversigten på side 12 og 13 i bemærkningerne til lovforslaget. Til sammenligning er de totale provenuforskydninger ifølge afskrivningsreglerne i det oprindelige lovforslag anført.

Ændringsforslagets forhøjelse af den maksimale afskrivningsprocent for maskiner, inventar og lignende driftsmidler fra 25 til 30 for årene efter anskaffelsesåret skønnes i årene 1983-85 at ville medføre større provenutab end lovforslagets afskrivningsregler. Æn-

dringsforslaget vedrørende afskrivninger på skibe skønnes at ville medføre merprovenu i 1982 og 1983, fordi den maksimale afskrivningsprocent nedsættes fra 30 til 25 i anskaffelsesåret, hvor den maksimale procent er 30 efter gældende regler, der ikke ændres ved lovforslaget. Efterhånden som pristalsreguleringen af afskrivningsgrundlaget får større betydning, skønnes ændringsforslagene at medføre provenutab. Derimod skønnes ændringsforslagene vedrørende bygningsafskrivninger ikke at ville medføre yderligere provenuforskydninger.

Skønnet provenuforskydning som følge af lovforslag og ændringsforslag for indkomstårene 1982-85 (løbende priser):

	1982 mill. kr.	1983 mill. kr.	1984 mill. kr.	1985 mill. kr.
Saldoafskrivninger, maskiner m.v., indekseret og med max. afskrivningsprocent på 25 for nyanskaffelser, ellers 30 pct.	÷ 120	÷ 210	÷ 380	÷ 600
Saldoafskrivninger, skibe, indekseret og med max. afskrivningsprocent på 25 for nyanskaffelser, ellers 30 pct.	+ 25	+ 45	÷ 20	÷ 45
Ændret bygningsafskrivning samt ombygningsfradrag	÷ 175	÷ 260	÷ 375	÷ 515
I alt	÷ 270	÷ 425	÷ 775	÷ 1160
Lovforslagets samlede provenumæssige virkning	÷ 295	÷ 270	÷ 425	÷ 705

÷ = provenutab.

+ = merprovenu.

De ændringsforslag, der handler om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ved afhændelse af aktiver, der er genstand for

skattemæssig afskrivning, skønnes ikke at ville medføre større provenuforskydninger i årene 1982-85.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

**Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter
og dennes svar herpå**

Spørgsmål 4:

Opstilling af 1983-provenukonsekvenserne i skematisk form for samtlige enkeltændringer i L 131, L 127 og L 128, som medfører merprovenu for statskassen (brutto).

Svar:

I nedenstående oversigt I er vist en samlet opstilling af de skønnede provenukonsekvenser for lovforslagene L 131, L 127 og L 128.

Spørgsmål 5:

Det tilsvarende for minusprovenu.

I. Skønnede provenuændringer som følge af L 131, L 127 og L 128

		1983 (Slutskat) mill. kr.
L. 131	Saldoafskrivning på maskiner m.v. indekseret med max. afskrivningsprocent på 25 på ny saldo og 30 pct. på gammel saldo.....	÷ 10
L. 131	Bygningsafskrivninger, indekseret/kontantværdi.....	+ 120
L. 131	Ombygningsfradrag 5 pct. straksafskrivning.....	÷ 380
L. 131	Ændring af beskatning af fortjeneste ved salg af afskrivningsberettede aktiver.....	0
L. 128	Afskaffelse af investeringsfradrag.....	+ 260
L. 127	Begrænsninger i ret til henlæggelser til investeringsfonds.....	+ 300
Samlet provenuændring i 1983.....		+ 290

+ = merprovenu.

÷ = provenutab.

En yderligere opsplitning af provenuændringerne på forslagene delementer er det ikke muligt at foretage, idet enkeltændringerne i de ovennævnte lovforslag indgår i provenuberegningerne i et uadskilleligt samspil.

I oversigtstabel II er vist de skønnede provenuændringer for 1983 som følge af lovforslagene L 131, L 127 og L 128 inkl. regeringens forslag til ændringer.

Ændringerne går i hovedtræk ud på følgende:

1) Den maksimale afskrivningsprocent for maskiner m.v. vedrørende den »nye« indek-

serede saldo ændres fra 25 til 30, dog således at nyanskaffelser i anskaffelsesåret kun kan afskrives med maksimalt 25 pct.

2) Skibe inddrages under disse regler inkl. indeksering af den »nye« afskrivningssaldo.

3) Det midlertidige investeringsfradrag afskaffes ikke for 1983, men halveres til 2½ pct.

4) Afskaffelsen af retten til henlæggelse til investeringsfonds begrænses til pengeinstitutter og forsikringsselskaber, og den maksimale henlæggelsestid for investeringsfondsmidler bliver ikke 4, men 6 år.

II. Skønnede provenuændringer som følge af L 131, L 127 og L 128 samt regeringens ændringsforslag

		1983 (Slutskat) mill. kr.
L. 131	Saldoafskrivninger, maskiner m.v. indekseret og med max. afskrivningsprocent på 25 for nyanskaffelser, ellers 30 pct.	÷ 210
L. 131	Saldoafskrivninger, skibe, indekseret og med max. afskrivningsprocent på 25 for nyanskaffelser, ellers 30 pct.	+ 45
L. 131	Bygningsafskrivninger indekseret/kontantværdi	+ 120
L. 131	Ombygningsfradrag 5 pct. straksafskrivning	÷ 380
L. 131	Ændring af beskatning af fortjeneste ved salg af afskrivningsberettigede aktiver	0
L. 128	Nedsættelse af investeringsfradraget i 1983 til 2½ pct.	+ 130
L. 127	Afskaffelse af ret til henlæggelse til investeringsfond for pengeinstitutter og forsikringsselskaber og ændring af henlæggelsestid....	+ 150
Samlet provenuændring i 1983		÷ 145

+ = merprovenu.

÷ = provenutab.